

NUMMER 4 2020

diepgang

EENENTWINTIGSTE JAARGANG KWARTAALBLAD MARITIEM PASTORAAT

PETITIE

TOP
2000

CORONA
KERST

QUARANTAINÉ
TIPS

Port Betaald

VAN DE REDACTIE

Wanneer je een zeevarende vraagt hoe het gaat, dan komt het gesprek al snel op COVID-19. Daarbij valt gelijk op dat er veel meer nadelige gevolgen zijn voor iemand die leeft en werkt aan boord dan voor iemand die dat aan de wal doet. De overheden doen opvallend weinig om walverlof en bemanningswisselingen te laten plaatsvinden. De vergelijking met de problemen rond piraterij dringt zich op. De bestrijding ervan wordt ook op z'n beloop gelaten. Met deze Diepgang proberen we te laten merken dat zeevarenden er desondanks niet alleen voor staan. In het verlengde hiervan wensen we een ieder fijne kerstdagen en een voorspoedig 2021.

Léon Rasser

IN DIT NUMMER

3 Vervelend verhaal

Piraten en emmers zijn niet leuk

4 Kerstverhaal

De rol van de herbergier moet niet onderschat worden

6 Onaanraakbaar

Babasaheb Ambedkar en Michael Sandel

10 Zeewiersum

Coronakerst

14 Kerstfeest op zee

Dit jaar een USB-stick met videokerstdienst

15 Gedicht

Onze liefste wensen

16 Kersttips van Astrid

Zo vier je kerst net als iedereen!

20 Antwerpen

Zeemanshuis anno 2020

26 Petitie

Zeemanswelzijn en Tweede Kamer

28 Quarantaine

Nieuwe tips om er doorheen te komen

34 Het verschil maken

Wat je in 2021 wel en niet moet doen

36 Top 2000

Het hoogtepunt na de kerst

38 Ploeteren

Leven met een krabbend anker

39 Adressen zeemanshuizen

en pastores

COLOFON

diepgang is een gezamenlijke uitgave van de Nederlandse Zeevarendencentrale en de Stichting Pastoraat Werkers Overzee
Redactie Joost de Bruijn, Astrid Feitsema, Stefan Francke, Jos Hilberding, Hans Luesink, Gaby Niesthoven, Helene Perfors, Léon Rasser (hoofdredacteur) en Kees Wiersum
Redactieadres Veembroederhof 164, 1019 HC Amsterdam
Oplage 2000 | **Verspreiding** Nederlandse koopvaardij- bagger- en diepzeevisserij schepen, Nederlandse zeemansclubs en abonnementen | **Grafische vormgeving** Anja Verhart | **Druk** Drukkerij Rijpsma, Rozenburg | ISSN 1567 - 3472 | Een **abonnement** op **diepgang** is mogelijk door donateur te worden (voor minimaal 25 euro per jaar) van de Nederlandse Zeevarendencentrale, Stationsstraat 112, 3881 AG Putten IBAN: NL72 INGB 0000 144030 (ook voor giften en donaties)

Het is mogelijk Diepgang kosteloos te ontvangen in PDF. Stuur een verzoek naar:

contact@nederlandsezeevarendencentrale.nl

Vervelende avonturen

Trouwe volgers van het Sinterklaasjournaal kennen het verloop van de uitzendingen op hun duimpje. Tijdens de voorbereidingen voor het grote feest loopt er iets mis. Net op tijd wordt het probleem opgelost zodat iedereen toch een fijne avond heeft.

In landen waar niet Sinterklaas maar de kerstman de cadeaus rondbrengt zijn de verhalen niet anders. Zo is er een vuurtorenwachter die zijn post niet mag verlaten.

De toren is te hoog voor de rendieren om de pakjes te bezorgen. Gelukkig kunnen ze met een emmer aan een touw naar boven worden gehesen.

Om zeevarenden niet te besmetten met het coronavirus worden dit jaar de kerstcadeautjes van de zeemannsmissies ook wel met emmers aan boord gehesen. Helaas gaat dat niet altijd goed want de bezorgers moeten nog maar het geluk hebben dat ze toegelaten worden op de terminal. En daar waar de vuurtorenwachter hooguit na enkele dagen wordt afgelost, is het aan boord vaak pas na maanden.

Het 'charmante' beeld van een emmer aan een touw heeft zo overeenkomsten met dat van een 'schattig' piraatje. Het lijkt misschien leuk als kinderverhaal maar als je er wat meer over nadenkt, beseft je dat het een trieste realiteit is.

Léon Rasser

Ronda and David Armitage

KerST 2020

Ongetwijfeld zullen we over vijftig jaar aan 2020 terugdenken als het (eerste) 'Coronajaar'. Voor zeevarenden betekent het nu vooral: langere verblijven aan boord, op reis gaan met stapels documenten, uitgestelde vluchten en quarantaineperiodes. Maar ook, dat je als zeevarende niet welkom bent aan de wal. Het is in sommige havens zelfs al zo ver gekomen dat, als er een zieke aan boord is, deze niet naar een ziekenhuis mag. Zeevarenden zijn een speelbal in de handen van overheden die zich met hun regelgeving niets gelegen laten liggen aan zee-manswelzijn. Er is voor hen geen plaats op de lijst van vitale beroepen, voor wie het wél wat gemakkelijker wordt gemaakt. Ook al roept de International Maritime Organization (IMO) al maanden dat de maat vol is, er verandert niets.

In het jaar 50 herinnerden mensen zich het jaar 0 als dat van de keizerlijke registratie. Destijds was het zo dat iedereen zich vanwege een keizerlijke maatregel moest laten registreren in zijn of haar geboorteplaats. Ook voor een jonge man uit Nazareth met zijn hoogzwangere verloofde werd geen uitzondering gemaakt. Ze waren gedwongen naar Bethlehem te reizen en daar te verblijven tot het papierwerk gereed was. De

lokale overheid had echter geen rekening gehouden met het feit dat al deze mensen ook nog ergens moesten slapen. Voor de jonge man en zijn vrouw die ging bevallen, was nergens plek. Hun kind werd geboren in een stal tussen de dieren.

Nu is het jaar 0 echter niet meer bekend vanwege de keizerlijke maatregelen, maar vanwege het kind dat toen in die stal geboren werd. Eeuwen later vierten

wij nog elk jaar het kerstfeest en vertellen elkaar het verhaal over de geboorte van dat kind in een donkere, ingewikkelde tijd. Een verhaal over mensen die nog midden in de nacht aan het werk waren en het licht van engelen zagen. Een verhaal over mensen die van het ene land naar het andere land reisden en het licht van een bijzondere ster zagen. Het kerstverhaal gaat over lichtpunten aan een donkere hemel.

Toen ik op de basisschool zat, mocht ik meedoen aan het grote kerstspel. Ik had gehoopt op de rol van keizer Augustus of die van een wijze, maar ik moest de herbergier spelen. Dat vond ik maar een bijrol. In de Bijbel wordt de herbergier helemaal niet genoemd. In plaats van te stralen op het podium, moest ik – zonder iets te zeggen – Jozef en Maria de stal wijzen. Bovendien: had die herbergier niet een wat betere plek in de aanbidding dan zo'n stal? Moet je daar een vrouw laten bevallen?

Maar later besepte ik dat ik deze bijrol eigenlijk niet voldoende heb gewaardeerd. De herbergier wordt in de Bijbel dan wel niet met naam en toenaam genoemd, maar er moet toch

iemand geweest zijn die het zwangere stel naar de stal heeft verwezen. En al was die stal misschien niet ideaal om te bevallen, het was goed genoeg. De herbergier – of wie het dan ook maar geweest is – kon moeilijk anders. Hij is eigenlijk de enige die nog iets heeft gedaan toen Jozef en Maria een plek zochten. Het is makkelijk roepen vanaf de zijlijn. Zonder deze persoon had het verhaal over de komst van nieuw leven, het kind in de kribbe, in ieder geval niet verteld kunnen worden.

Als het niet kan zoals het moet – luidt het gezegde – dan moet het maar zoals het kan. Dat geldt zeker in deze coronatijd, waarin zoveel anders is dan anders. Ik ben in ieder geval blij met de zeevarenden die

doen wat ze kunnen. Als de schepen zouden stoppen met varen, zou het tuincentrum geen lichtjes kunnen verkopen voor de kerstboom. Dan zou er geen graan zijn om kerststollen van te bakken. En die nieuwe kersttrui of kerstbloes niet in de winkel hangen.

Het kerstverhaal laat licht schijnen op gewone mensen die misschien geen hoofdrol spelen, maar wel ervoor zorgen dat het leven door kan gaan. Ik hoop dat dit kerstlicht ook in onze donkere tijd gevoeld mag worden aan boord, op de quarantainelocatie of thuis. En ik wens dat 2020 straks in onze herinnering meer zal zijn dan alleen het jaar van corona.

Stefan Francke

ONAAANRAA

INDIA

Duizenden voorbij razende tuktuks voeden de verstikkende smog, warmte en herrie in de Indiase stad waar ik op bezoek ben. Mijn maag is in continue gevecht met hete curries. Het zweet komt uit al mijn poriën. De gids prikkelt me ook. Dat doet hij met een verhaal over Babasaheb Ambedkar, een zogenaamd onaanraakbare. India heeft een kastensysteem dat ervan uitgaat dat iedereen per definitie ongelijkwaardig is. De onaanraakbaren vormen een (grote) groep van de bevolking die zelfs nog weer buiten dit kastensysteem vallen. Onaanraakbaren mogen niet benaderd worden, geen hindoe worden en moeten het smerigste werk doen voor het laagste loon.

Ambedkar was de eerste onaanraakbare die zich in dat strakke Indiase kastensysteem opgewerkt heeft tot politicus. Hij is nu een boegbeeld voor de arme bevolking ter plekke. Zijn beleid was erop gericht de verschillen tussen de levens van de mensen te verkleinen.

KBAAR

NEDERLAND

Met een oliebol naast de kerstboom kijk ik terug op een bizar coronajaar. Het valt me op dat elke discussie in ons landje tegenwoordig een soort referendum wordt. Je bent ergens voor of tegen. Er zit niks tussen. Volgens mij zorgt ook dit voor een tweedeling in de maatschappij. Of het nu gaat om coronamaatregelen, Zwarte Piet of Frank de Boer, de discussies zijn heftig en ongenueanceerd. Hoe opvallend is het trouwens dat dan juist een miljardair (Trump) of een Latijn sprekende intellectueel (Baudet) nu de stem vormen van het volk tegen de 'elite', maar dat geheel terzijde.

OP ZEE

Als zeevarende ben je dit jaar ook bijna een paria geworden. Je moet eerst twee weken in een hotel (lees: gevangenis). Als je eenmaal aan boord bent mag je nergens meer aan wal. Aflossen wordt steeds lastiger en je voelt je soms vergeten door de rest van de wereld. Het is misschien een wat kromme vergelijking maar je lijkt bijna een soort onaanraakbare geworden op je schip.

Net als in India lijkt ook hier gelukkig wel iets in beweging te komen. Want aan deze frustrerende Covidtijd zit een keerzijde. Zorgmedewerkers, vuilnismannen en zeevarenden blijken namelijk ineens veel belangrijker voor de maatschappij dan de meeste andere zogenaamd hooggewaardeerde beroepsgroepen. Als niemand het veelgevraagde toiletpapier naar de winkels brengt heb je immers een probleem. En dan blijkt dat de onaanraakbaren ineens de onmisbaren zijn.

OP DE UNIVERSITEIT

Michael Sandel is een filosoof die werkt bij de prestigieuze Harvard Universiteit. Hij heeft net een nieuw boek geschreven: 'De tirannie van verdienste'. Daarin pleit hij voor een hoger loon voor mensen die echt belangrijk werk doen. Om dit te bereiken wil Sandel onder andere hogere en andere belastingen. Mensen met een hoog vermogen moeten meer gaan afdragen aan de staat. Het is tenslotte absurd dat superbelegger en miljardair Warren Buffet minder belasting betaalt dan zijn secretaresse.

Verder roept hij de zogenaamde elite op zich wat nederiger te gedragen. Geluk en toeval zijn belangrijkere redenen waarom iemand rijk is en aanzien heeft dan studie of hard werken. Sommige mensen hebben simpelweg meer kansen, bijvoorbeeld omdat ze rijkere ouders hebben, goede leraren of een betere woonomgeving. Vooral de factor geluk wordt vaak vergeten. Frenkie de Jong had in de middeleeuwen met zijn talent minder kansen gehad om het ver te schoppen dan een goede frescoschilder.

Veel kwalijker is volgens Sandel de onderwaardering van de echt essentiële beroepen. Daarom pleit hij om hier een wezenlijk debat over te houden. Mensen zouden op allerlei manieren met elkaar moeten nadenken over wat ze waarderen en echt belangrijk vinden. We zouden ons moeten herbezinnen op 'eer' van het werk. Zijn stelling is om daarbij niet de aandacht te richten op wat de vrije markt wil, maar op de gemeenschap.

IN DE BIJBEL

In de kerststal onder mijn kerstboom zie ik een klein houten poppetje in een voederbak liggen. Kindje Jezus klinkt ook niet echt als een succesverhaal in onze wereld die bol staat van competitie. Zeker als we bedenken dat het arme kindje zijn aardse leven eindigt aan een kruis.

Maar toch: eeuwen geleden geloofden vrijwel alle mensen in grote, machtige, vaak mannelijke (sorry dames, dat mocht toen nog) goden. Wat zal er destijds raar opgekeken zijn dat één van die goden juist niet voor de rijkdom koos, maar de noodzaak zag om te delen. Een God die niet achter de sterke aangaat, maar kiest voor de zieke, de zwakke, de onaanraakbare. Dat was in die tijd revolutionair. Het was volkomen tegengesteld aan het volmaaktheidsideaal en het machtsdenken.

Door de eeuwen heen is er genoeg af te dingen op hoe de christelijke boodschap van het kindeke vormgegeven is, maar de kern is helder: als maatschappij zijn we beter af als we omzien naar elkaar.

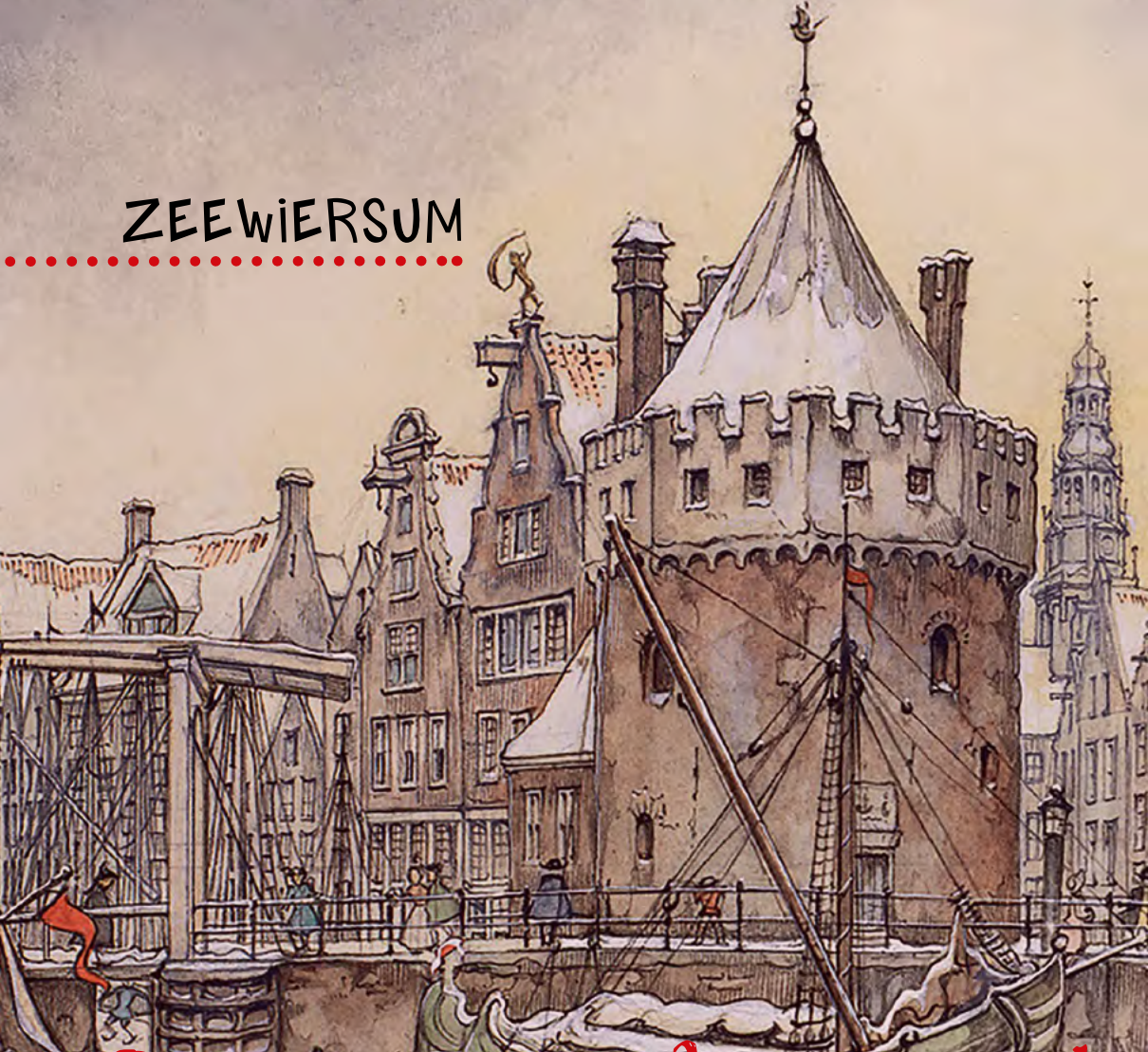

ALLES BIJ ELKAAR

Wat is iemand waard als je kijkt naar zijn of haar bijdrage aan de maatschappij? Als we goed kijken blijkt dat we elkaar allemaal hard nodig hebben. Dat zelfs de kleinste schakel belangrijk is. In een tijd van tweedeling is het goed dat we daar met elkaar over gaan nadenken. Het kerstkindje wordt zo een mooi begin van een hoopvol en inspirerend verhaal.

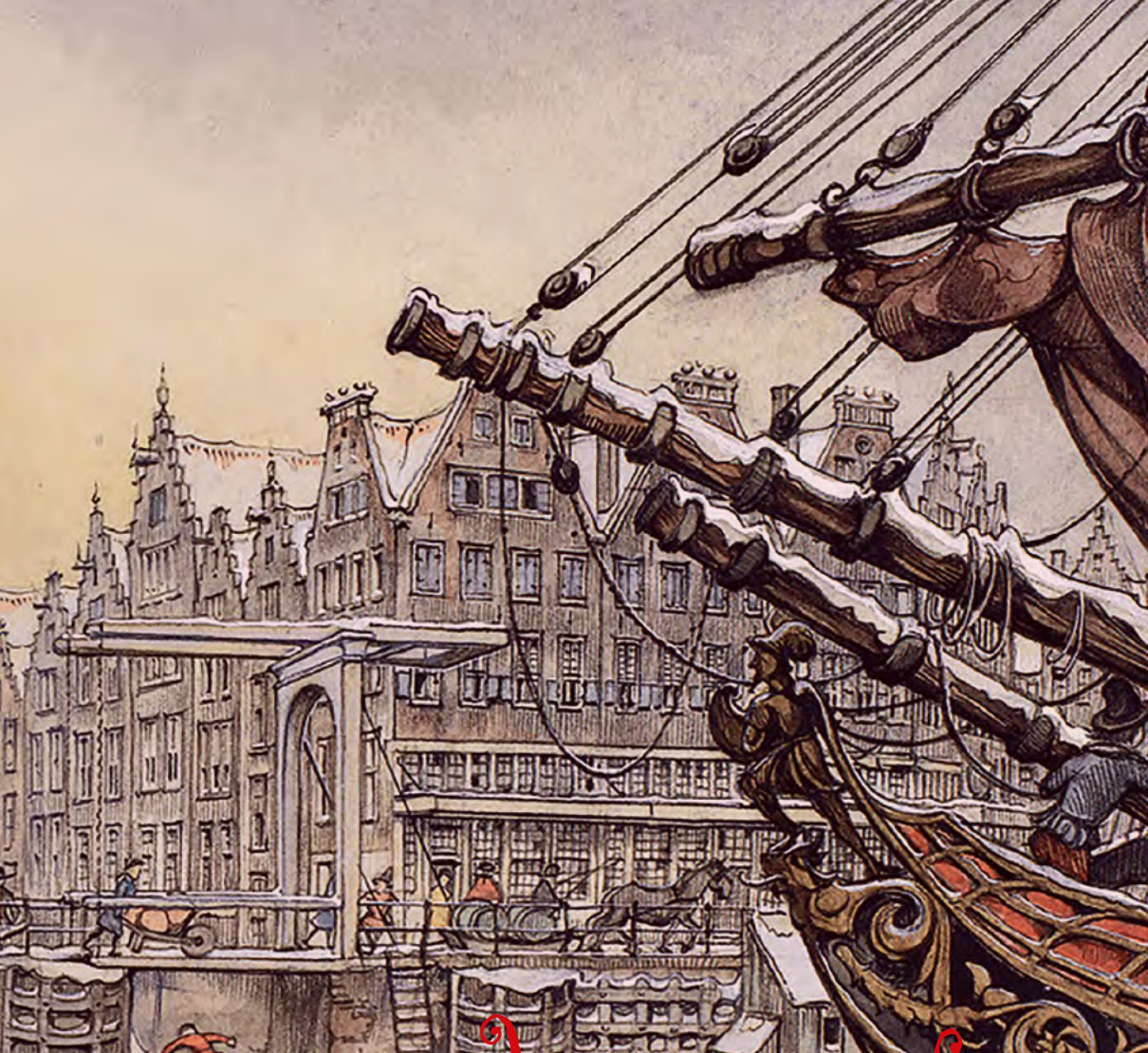
De Moddergeus

ZEEWIERSUM

Coronakerst

Nog even en het is weer tijd voor de mierzoete, tranentrekkende, romantische verhalen over kerst. Die zijn niet aan mij besteed. In de bijna vijfenveertig jaar op zee ben ik vijfen-twintig keer met kerst niet thuis geweest. Aan boord heb je geen keuze hoe je uitgebreid kerst kunt vieren, de vraag is meestal: kan het überhaupt? Dus val me niet lastig met Anton Pieck-achtige taferelen met sneeuw en lichtjes, gebeier van kerstklokken, lekker eten en gezelligheid, de nachtmis en familiebezoekjes, het kerstverhaal met kindje Jezus.

aan boord

Een enkele keer, je moet dan veel geluk hebben, liggen we in een haven waar niet gewerkt wordt omdat ook de stuwadoors kerst willen vieren. Dan kan je er soms nog wat van maken. Maar meestal zitten we 25 december op zee, waar wacht gelopen moet worden en waar het vaak ook nog slecht weer is. Want een wereld waarin sommige operators bloednerveus worden wanneer er een schip dreigt binnen te liggen met kerst (of andere feestdagen), heb je maar zelden geluk. Daar zorgen zij wel voor!

Zit niet zo te mopperen! hou ik mezelf voor. Ik heb toch immers zelf voor een 'varend bestaan' gekozen? Dan hoort het er toch bij? Ja, wanneer je me dat een paar jaar eerder voorgehouden had zou het schaamrood tot aan mijn oren gekropen zijn en had ik moeten erkennen dat het een bewuste keuze is geweest die inhield veel te missen. Maar het is anno 2020, de tijden zijn niet te vergelijken met een paar jaar geleden.

• Stel, je hebt veel geluk, zoals wij een aantal jaar terug
• ondervonden toen we twee havens in Italië aan
• zouden doen om te laden. Door de plannenmakers
• was het zo geregeld dat we precies vóór 25 december
• gereed zouden zijn in Vibo Valentia en tussen kerst
• en Oud en Nieuw nét even konden bijladen in Marina
• di Carrara. Om dan vóór het nieuwe jaar weer op
• zee te zitten. Mooi plan, maar er was geen rekening
• gehouden met vertraging van een ander schip in
• Vibo Valentia. Daardoor konden wij 'helaas' pas 24
• december naar binnen waar we eerst twee dagen
• uitgebreid kerst vierden en nét voor het nieuwe jaar
• afmeerden in Marina di Carrara. Daar werd Oud en
• Nieuw doorgebracht met de barbecue aan en we sta-
• ken ook nog wat inderhaast gekocht vuurwerk af. Op
• Nieuwjaarsdag een stevige wandeling door de stad.
• Zo! Dat pikken ze ons nooit meer af! Maar ja, dat was
• vóór 2020.

• Dit jaar ben ik ook weer met kerst aan boord maar
• of we nog eens zoveel geluk hebben? Het valt ten
• zeerste te betwijfelen. In het onwaarschijnlijke geval
• dat we ergens binnen liggen zal er wel gewerkt
• worden. Misschien even een uurtje met zijn allen aan
• de kerstmaaltijd, maar een wandeling? Vergeet het
• maar. Ik heb niet het idee dat er ook maar iemand de
• wal op mag, in verband met de nog steeds heersende
• coronapandemie. En dat laatste doet wat met men-
• sen aan boord: wanneer je niet weet of en wanneer je
• afgelost gaat worden, het contract 'gewoon' hetzelfde
• aantal maanden is als altijd en dat waarschijnlijk uit

gaat lopen, het werk onverminderd zwaar... En dit alles zonder de mogelijkheid om eens even de zinnen te verzetten aan de wal, gewoon om wat (kerst)boodschappen te doen, voor straks aan boord... Rondom mij merk ik een zekere gelatenheid op, wij kunnen het niet helpen; niemand kan er verantwoordelijk voor gehouden worden. Kun je nog met plezier kerst vieren dit jaar?

Nadat ik hier wat over heb lopen broeden besluit ik dat we er maar het beste van moeten maken. Hopen dat we gewoon op zee zitten, met kalm weer zonder al teveel scheepvaartverkeer. Dat zou al heel wat zijn. Misschien zijn er zelfs de traditionele kerstcadeautjes maar misschien ook niet. Mochten de vrijwilligers die deze kerstdoos voor zeevarenden maken, niet bij elkaar komen door de corona. Dan maar wat extra's bestellen bij de scheepshandelaar. Moet die natuurlijk niet gehinderd worden door allerlei coronaverboden om de spullen aan boord te komen afleveren.

Misschien dan tóch ook maar een mierzoete, tranen-trekkende film kijken, vol met Anton Pieck-achtige tafereeltjes in de sneeuw, met klokkengebeier. Dan valt die enkele traan ook niet op wanneer we met deze coronakerst nét even te vaak aan thuis denken, waar ze nu gezellig aan de kerstmaaltijd zitten. En naar het kerstverhaal op de tv kijken, want de nachtmis zal er dit jaar voor hen niet inzitten denk ik zo ...

Kees Wiersum

Het is geen kerst aan boord als er geen kerstdoos is! Al 73 jaar zorgen de vrijwilligers van Kerstfeest op Zee ervoor deze dozen met mooi ingepakte cadeautjes aan boord te krijgen. Met daarin in ieder geval een warme, gebreide muts!

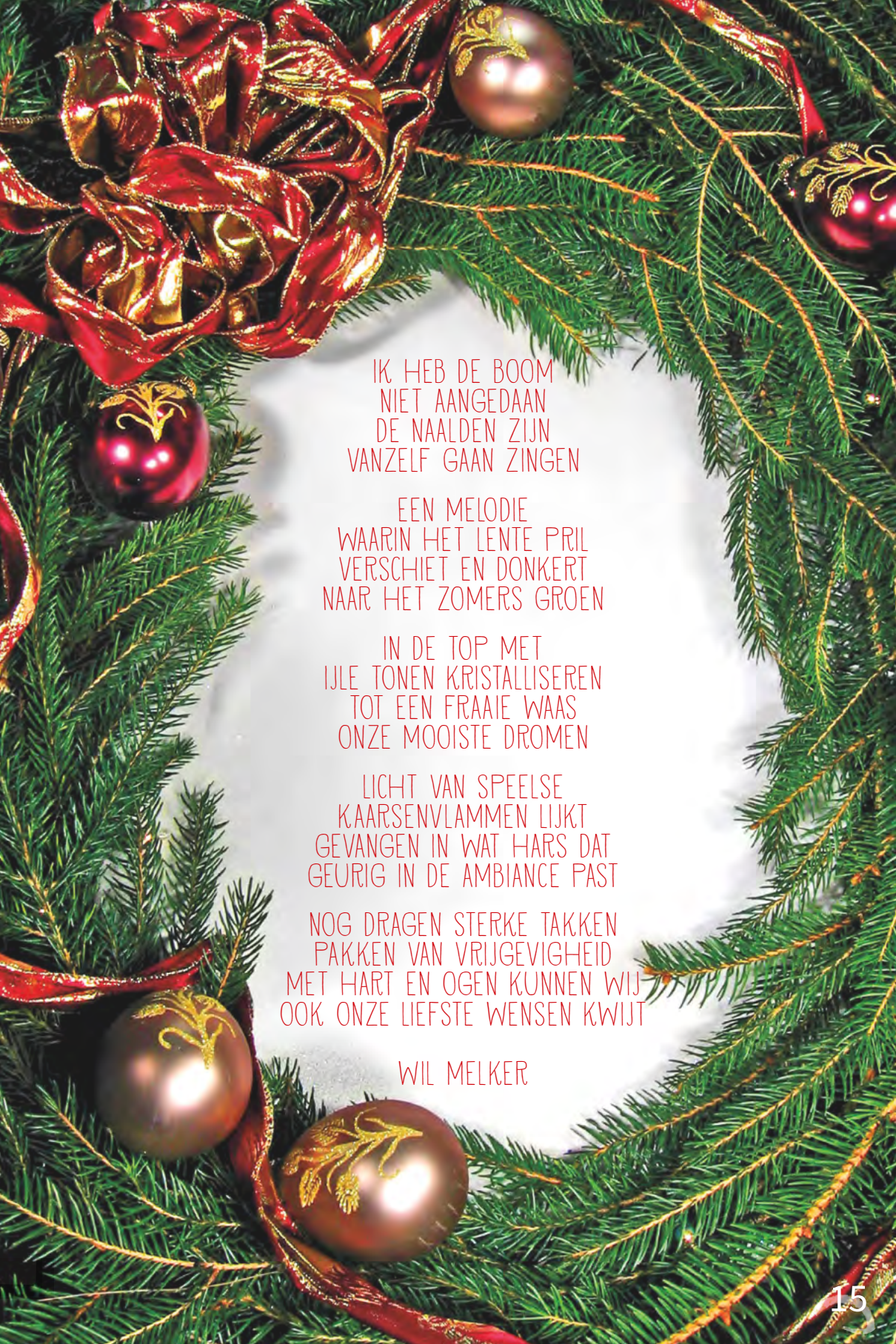
Kerstvideo

Om het gemakkelijker te maken voor de kapitein ook een wat plechtiger moment te organiseren, zat er in de doos altijd een cd met een 'kerstpreekje'. Die cd was echter wel eens aan vernieuwing toe. Van de zomer is het plan ontstaan een kerstvideo te maken. Die is op een USB-stick meegegaan in de dozen van Kerstfeest op Zee. De sticks maken ook deel uit van de duizenden kerstpakketten die vanuit de Nederlandse zeemansclubs worden uitgedeeld.

Hopelijk is niet te merken dat deze in juli is opgenomen. Het was toen 30 graden en in Oostvoorne werd wat vreemd opgekeken toen een dominee en een vrijwilliger met een kunstkerstboom naar de Dorpskerk liepen te sjouwen. Hopelijk draagt de opname bij aan een fijne kerst iedereen bij iedereen aan boord. Mocht u geen kerstdoos hebben ontvangen, dan kunt u bij het comité Kerstfeest op zee of bij de Nederlandse Zeevarendencentrale informeren over de mogelijkheden en voorwaarden.

Dominee Stefan Francke, dominee Helene Perfors en dominee Léon Rasser

IK HEB DE BOOM
NIET AANGEDAAN
DE NAALDEN ZIJN
VANZELF GAAN ZINGEN

EEN MELODIE
WAARIN HET LENTE PRIL
VERSCHIET EN DONKERT
NAAR HET ZOMERS GROEN

IN DE TOP MET
IJLE TONEN KRISTALLISEREN
TOT EEN FRAAIE WAAS
ONZE MOOISTE DROMEN

LICHT VAN SPEELSE
KAARSENVLAMMEN LIJKT
GEVANGEN IN WAT HARS DAT
GEURIG IN DE AMBIANCE PAST

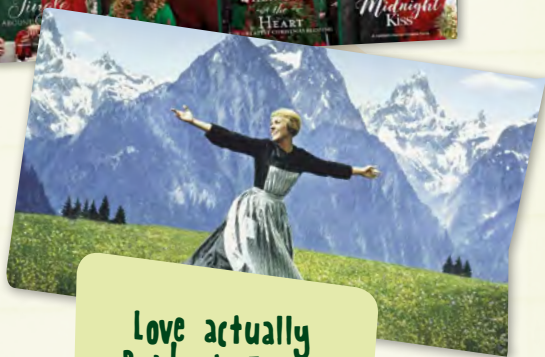
NOG DRAGEN STERKE TAKKEN
PAKKEN VAN VRIJGEVIGHEID
MET HART EN OGEN KUNNEN WIJ
OOK ONZE LIEFSTE WENSEN KWIJT

WIL MELKER

Kersts Fleeer IN TIJ

Inmiddels vieren we bij ons thuis de ene kerst na de andere zonder zeeman. Dit jaar is het de corona die het vaar/verlof-schema geen goed doet. Dat er zoveel zeevarenden over de wereld zo aan hun lot worden overgelaten vind ik moeilijk te verdragen. Ik vraag me regelmatig af of ik dit nog wil. Of ik nog achter het beroep van de zeeman sta, of ik nog zeemannsvrouw wil zijn. Ik voel er namelijk niets meer voor dat hij met zijn koffer vol benodigde diploma's, certificaten, een uniform en vitaminepillen naar de andere kant van de wereld vertrekt. En daar afhankelijk is van overheden die hem behandelen als een paria. Zeevarenden verdienen beter dan dat.

Wat moet je bijvoorbeeld met de **TELEVISIE**? Nou, die kan gewoon de hele kerst aan met feel-good movies als **LOVE ACTUALLY**, **BRIDGET JONES**, **THE HOLIDAY**, **PRETTY WOMAN** en **THE SOUND OF MUSIC**. Mocht de lockdown niet te streng zijn, dan kan ik nog gezellig naar mijn tante om bij haar dan **SIJAKIE EN DE CHOCOLADEFABRIEK** in de oude versie te zien. Als ik de tv dan nog niet zat ben, is het tijd voor **TIROLER FILMS**. (Altijd prijs, jodelahitje. Ik offer mij voor dijk op en zoek 't tot op 'e boei um voor dijk út) of een **HARRY POTTERFILMMARATHON**. Waar ik trouwens beslist niet naar moet kijken is **HOME ALONE**!

Love actually
Bridget Jones
The Holiday
Pretty woman
The sound of music
Sjakie en de Chocoladefabriek
Harry Potter
Home Alone

JUDEN VAN CORONA

Alles bij elkaar opgeteld weet ik bijna niet meer hoe ik de stemming erin moet krijgen. En last but not least; we kunnen ook al niet meer rekenen op een witte kerst. Maar de jongens (mijn twee zonen) rekenen op mij. Het uitgangspunt is dat we kerst zo gewoon mogelijk vieren. Dus net als ieder ander standaard Nederlands gezin. Toen ik ging rondvragen wat je moet doen om het kerstgevoel te krijgen, kreeg ik gelukkig een stortvloed van tips en adviezen. Inmiddels ben ik specialist.

Niemand vindt DiT LEUK

Natuurlijk ga je met kerst op **FACEBOOK** kijken hoe andere mensen hun kerst doorbrengen. Je kunt dan je profielnaam wijzigen in '**NIEMAND**' en alle familiekerstdiners op Facebook liken (**niemand vindt dit leuk**).

Bij kerst is **MUZIEK** belangrijk. Nog beter dan luisteren is het om **ZELF** te **MAKEN**, een collega-zeemansvrouw doet dat bijvoorbeeld. Dus ik moet op zoek naar een **KERSTVIERING** op een school, buurthuis of kerk waar ze iemand nodig hebben die speelt. Als het door de coronaregels niet fysiek kan, dan maar online.

Als niemand op mij zit te wachten, kan ik natuurlijk thuis karaoke gaan doen, met foute kerstnummers, **ABBA**, of eventueel iets anders. Daarbij werd ik er fijntjes op gewezen wel eerst de burens te waarschuwen! Nu schaam ik me sowieso een beetje voor mijn stem bij karaoke maar gelukkig is meezingen een alternatief.

Artiesten die me zijn aanbevolen zijn **MARIAH CAREY**, **GEORGE MICHAEL** en **SJAAK BRAL**. Bij de laatste artiest moet ik op **YOUTUBE** zoeken naar '**DE BOOM STAAT IN DE KAMER**'. Voor als ik moe ben van het zingen moet ik mijn cd's met kerstmuziek onderuit de kast vissen, een kerstlijst op **SPOTIFY** maken of simpelweg **SKY RADIO** opzetten.

Bij kerst horen ook **DECORATIEVE ELEMENTEN**. Misschien is het **KERSTKAARTEN** sturen en ontvangen wat ouderwets, maar een **FOUTE KERSTTRUI** aantrekken kan nog best wel in 2020. Alle **KAARSJES** en **WAXINELICHTJES** die je in huis hebt aansteken, is een no brainer. Iets waar niet veel mensen aan denken is om de **WC-SPRAY MET DENNENGEUR** in de kamer te zetten. Het liefst op de automatische stand waarbij dat ding iedere vijf minuten vanzelf spuit. Wat betreft **KUNSTKERSTBOMEN** en **VERSIERINGEN** heb ik als advies gekregen: voel je niet schuldig als je van alles kwijt bent. Maak gewoon zelf mooie, nieuwe dingen samen met je kinderen en het is leuk als ze zelf iets willen aanschaffen, bijvoorbeeld van die **KERSTBEKERS**.

HEELERGNIEET AAN KERST DOEN IS TROUWENS OOK EEN NORMALE, GEACCEPTEERDE MANIER OM DE KERST DOOR TE BRENGEN. EEN ANDERE COLLEGA-ZEEMANSVROUW VINDT HET HEERLIJK OM **NIKS TE HOEVEN** ALS ZE ALLEEN IS. IN HAAR OUDE **joggingbroek** OMGEVEN DOOR HAAR **honden** DE HELE DAG **flauwe Kerstfilms** KIJKEN (DAT DAN WEER WEL), **puzzelen, lezen EN boerenkool ETEN**. HEERLIJK! EN WAARSCHIJNLIJK IS HAAR MAN VOOR HET EERST IN ZES JAAR THUIS MET KERST. OOK HIER GOOIT CORONA ROET IN HET ETEN, WANT NORMAAL REGELT ZIJ MET HAAR MAN HET VERLOF EXPRES ZO DAT HIJ MET DE FEESTDAGEN OP ZEE ZIT. ZE VINDEN IN HET NAJAAR **drie weken naar Scandinavië** BELANGRIJKE. DIT JAAR WAS HIJ OOK HOOGZOMER THUIS EN DAT BLEEK ECHT NIKS.

OP HET GEBIED VAN **ETEN EN DRINKEN** ZIJN DE MUSTHAVES **STAMPPOT, GLÜHWEIN, WARM MEK MET ANIJS, WARM CHOCOLADEMELK** (LEES WIJN) DAN WEL WARM CHOCOLADEMELK MET DAARBIJ EEN GLAASJE **LIQOR 43**.

Een
we
(sa
bak
echt
PL
heeft
hebb
je a
NEN
bak
and

Kerst is pas compleet als je **SAMEN MET JE KINDEREN** bent. volgens mijn jongens is het sowieso wel eens leuk als ik wat tijd aan hun besteed. Zoals **SAMEN KERSTFILMS KIJKEN** of om de beurt een stukje van een **PUZZEL** (van Jan van Haasteren) aanleggen. Onafhankelijk van het weer kun je al dan niet met regenlaarzen een **KERSTWANDELING** maken.

De dag daarna wordt dan een **PYJAMADAG** waarop we hooguit nog **KERSTSTERREN** gaan **VOUWEN** van vliegerpapier.

kerstwandeling

**SJOELEN
RUMMIKUB
CATAN
DOOLHOF
KAARTSPELEN**

Bij kerst horen ook de **SPELLETJES**. Je kunt gaan **SJOELEN**, **RUMMIKUBBEN** maar ook bordspelletjes doen zoals **CATAN** en **DOOLHOF**. Zelfs **KAARTSPELEN** is een mogelijkheid.

Kerstfeest is trouwens niet compleet zonder (men) **KERSTKOEKJES** te bakken waarbij iemand zelf de Duitse **WEIHNACHTS-REZEPTE**-boeken te leen kan. Als de kinderen geen zin hebben dan kan er altijd **PAN-KOEKEN** worden of iets anders koken.

Door **SINTERKERSTEN-NIEUW** vieren kan ik het dit jaar ook compact houden. **LOOTJES TREKKEN**, **SURPRISES**, **GEDICHTEN**, **CHOCOLADEMELK**, **KRUIDNOTEN**, **KERSTBOOM** en **OLIEBOLLEN**. Gewoon alles op 1 avond ... Dan wel dobbelstenen gooien: wie een **6** gooit mag een pakje pakken. Het schijnt dat er ook mensen kerst vieren met **LANG DOUCHEN** en een **BEAUTYDAG** houden met maskers. Of door een nostalgisch **AUTOTOCHTJE** te maken met familie/vrienden. Zonder glühwein op natuurlijk. ('Want tante Dieuwke is al tipsy at se der an ruuket en dou most sture').

lootjes trekken
surprises
gedichten
chocolademelk
kruidnoten
kerstboom
oliebollen
lang douchen
beautydag
autotochtje

NU MOET HET DIT JAAR ZEKER LUKKEN MET DIE KERSTSFEER, ER STAAT VAST IETS BIJ VOOR IEDEREEN DIE DIT LEEST. IK WENS IEDERE ZEEVARENDE, THUIS OF AAN BOORD, GOEDE KERSTDAGEN EN EEN GEZOND EN GELUKKIG NIEUWJAAR. MAAR BOVEN ALLES WENS IK DAT ZEEVARENDEN EN HUN FAMILIES WERELDWIJD FATSOENLIJKER WORDEN BEHANDELD DOOR DE OVERHEDEN. EN IK SLUIT AF MET DE WOORDEN DIE IEMAND LAATST TEGEN MIJ SPRAK: **BLIJF MOED HOUDEN IN DEZE TIJDEN.**

@strid

Antwerp Harbour
Van har
WELK

“Hier kunnen w

Een bezoek aan het nieuwe Centrum voor Zeevarenden te **Antwerpen**

Ik loop binnen door de glazen deuren. Alles ruikt nog nieuw. In de hal staat iemand op een keukentrap met elektrische kabels te rommelen. Kijk ik opzij de lounge in, zie ik werklieden bezig met iets wat op een bar gaat lijken. De *'Seamen's Club at the Antwerp Harbour Hotel'* is nog geen week open.

ve jaren vooruit”

Schuin tegenover de megacinema Kinepolis (waar we vanuit Middelburg nog wel eens naartoe gaan), bevindt zich het Antwerp Harbour Hotel. En nu bevindt zich dus ook onder hetzelfde dak het centrum voor zeevarenden. Ik word ontvangen door twee maritieme dominees: Marc Schippers van de Sailors' Society en Jörg Pfautsch van de Deutsche Seemannsmission. Samen met vier andere organisaties hebben zij het nieuwe centrum opgezet. "De oude locatie aan de Italiëlei was niet meer vol te houden," vertelt Marc Schippers, "het gebouw was verouderd, renovatie zou te veel kosten. Nu konden we aansluiten bij het bestaande Harbour Hotel, waar veel zeevarenden overnachten. Dat bevindt zich op een strategische plek. Door de samenvoeging kan de non-profit poot (het centrum) bestaan via de profit-poot (het hotel). Hier kunnen we jaren vooruit." Het centrum zelf bestaat uit kantoorruimte, een kamer voor vertrouwelijke gesprekken, een vergaderzaal annex ruimte om te vieren en een winkeltje. De ruimte tussen hotel en centrum wordt gevormd door de lounge met gemakkelijke stoelen, tafelvoetbal en een biljart.

Bezoekers kunnen worden opgehaald met twee door het havenbedrijf gefinancierde bussen.

Speerpunt van het maritieme welzijns-werk in de Antwerpse haven is echter het scheepsbezoek. "De haven is opgedeeld in verschillende zones," leggen de dominees uit. "Iedere organisatie heeft een eigen gebied. Dat kan omdat de verschillende organisaties hier al jaren heel goed samenwerken. De Port Security heeft er bovendien voor gezorgd dat we werkelijk overal naar binnen mogen. Dat werkt dus heel goed." De Deutsche Seemannsmission maakt daarbij gebruik van twee jonge vrijwilligers die een jaar lang hun maatschappelijke stage ('Freiwilligendienst') mogen invullen met scheepsbezoek. De pastores hebben elkaar soms hard nodig. "Een aantal jaren geleden maakten we mee," vertelt Marc, "dat er een soort van muiterij op een schip was. De lagere bemanning vond dat ze mishandeld werden door de officieren. Toen ben ik eerst een nachtje aan boord gaan slapen om de gemoederen te bedaren. Vervolgens kwam Jörg en toen een andere collega, totdat de bemanning naar huis kon."

“Het is gelukkig niet altijd zo heftig,” lacht Jörg, “we delen blijde en minder blijde verhalen met elkaar. Soms is ons bezoek voor de bemanning het enige bijzondere moment van de week aan boord. Bovendien: een luisterend oor blijft belangrijk.”

In het centrum bevindt zich een winkeltje met ‘crew’s favourites’ (van toilettartikelen en chocolade tot kleding en souvenirs). Toen veel bemanningen door corona niet meer naar de wal mochten – en dus ook niet meer naar het winkeltje – bedacht welfare officer Ann Van der Sypt het plan om een rijdende winkel bij de schepen langs te laten gaan. Dat bleek een groot succes. “Door mond-tot-mond reclame krijgen we nu veel verzoeken om met de rijdende winkel langs te komen. Het is echter best wel wat werk, met telkens alles in- en uitladen. We hopen daarom een speciale auto hiervoor te kunnen krijgen.” Het idee heeft inmiddels bij andere centra ook navolging gekregen.

In het oude centrum aan de Italiëlei was kerst een groots gebeuren. Op de schepen werden zo’n 2000 pakketten

uitgedeeld en op kerstavond kwamen 100-150 bezoekers voor de viering en een groot feest. Door corona zal het dit jaar wel anders moeten, al zullen er nog steeds kerstpakketten worden verspreid. Hopelijk kan ook Sinterklaas nog bij wat schepen langs. “Bij Nederlandse schepen staat dan direct alles stil,” vertelt Marc met pretogen, “Sinterklaas is tenslotte niet zomaar iemand. Ik was nog nooit zo snel bij de kapitein ...”

Typisch voor het maritieme welzijnswerk in de Antwerpse haven waren ook de sporttoernooien. Dat is Jörgs afdeling. “In vroeger tijden hadden we voetbaltoernooien met tientallen deelnemers. Tegenwoordig is er meer vraag naar basketbal. Punt is dat de bemanningen steeds kleiner worden en er minder gelegenheid is om aan de wal te gaan, dus schieten dit soort activiteiten er ook bij in. Bovendien zal op termijn ons sportterrein ook wel worden afgepakt om het te kunnen bebouwen. Misschien gaan we dan nog wel een sporthal huren, want zelfs in deze coronatijd zijn er bij ieder evenement toch nog steeds twee tot vier bemanningen die meedoen.”

DE RIJDENDE WINKEL

Zo is het voortdurend zoeken naar nieuwe mogelijkheden. “Het havenpastoraat moet zich kunnen aanpassen” – daar zijn beide dominees het over eens. “We moeten kort op de bal blijven spelen. Onze motivatie blijft wel hetzelfde: de liefde van Christus tonen in woord en daad. Inzet voor de menselijke waardigheid. Het welzijn van de zeevarende.”

In de lounge zitten verschillende zeevarenden met mondkapje op. Ze praten met elkaar of zijn in de weer met hun telefoon. “Voor ons is het zo makkelijk een gesprek aan te knopen. En straks helemaal wanneer de bar klaar is.” Ik beloof de nieuwe bar te komen bekijken als het coronagedoe voorbij is. Kan ik het combineren met een bioscoopbezoek.

Stefan Francke

SINTERKLAAS

DE RIJDENDE WINKEL

Antwerp Harbour Hotel / Antwerp Seafarers' Welfare, Noorderlaan 100, 2030 Antwerpen.
Telefoonnummer: 0471 97 41 12
FB-pagina: [facebook.com/antwerpseafarerswelfare](https://www.facebook.com/antwerpseafarerswelfare)

Zes organisaties hebben de Antwerpen Seamen's Club opgezet:
Internationaal Zeemanshuis Antwerpen, Sailors' Society, Mission to Seafarers, Deutsche Seemannsmission, Stella Maris, Mediport Maritime Medical Service

HET HOTEL STAAT OPEN VOOR ZEEVARENDEN EN NIET-ZEEVARENDEN

DAT MEN BESEFT
DAT VRIJWEL ALLE
KERSTGADEAUS
PER SCHIP WORDEN
GETRANSPORTEERD
BLIJKT OP EEN
VOORTREFFELIJKE MANIER
UIT DEZE FRAAIE
TEKENINGEN.

PETITIE.....

Zorg voor zeevarenden

Het is alweer even geleden dat de drukbezochte Rotterdamse zeemanshuizen 'de Beer' en 'Heijplaat' gesloten zijn. Inmiddels staan de zeemanshuizen in Terneuzen, Schiedam en Vlissingen ook op het randje van omvallen. En door het gebrek aan bezoekers vanwege de pandemie hebben de zeemanshuizen in Amsterdam, Moerdijk, Oostvoorne en de Eemshaven het ook financieel moeilijk nu.

De Nederlandse Zeevarendencentrale heeft het initiatief genomen deze zeemanshuizen met elkaar te verenigen. Namens al de huizen heeft ze een petitie aangeboden aan de Tweede Kamer. In dit document worden de problemen rond de zorg voor zeevarenden uiteengezet. Ook wordt er aandacht besteed aan de MLC 2006, een internationaal verdrag dat de Nederlandse regering mede heeft ondertekend. Daarmee zegt Nederland onder andere toe om te zorgen voor de zeevarenden binnen de landsgrenzen. Om dit werk goed te kunnen doen vraagt de Nederlandse Zeevarendencentrale om een structurele financiële ondersteuning.

in Nederlandse havens

Op 6 oktober hebben Marianne Kloosterboer (zeemanshuis Vlissingen) en Helene Perfors (havendominiee Rotterdam) de petitie aangeboden. Op de foto's die gemaakt zijn door Dik Hol is te zien dat commissieleden van 'Sociale Zaken en Werkgelegenheid' en van 'Infrastructuur en Waterstaat' hun (verplichte) belangstelling toonden.

Het lijkt er echter op dat een behoorlijk aantal politici echt geïnteresseerd is in het welzijn van zeevarenden. Bij het napraten bleek dat Wytske Postma (CDA) en Carla Dik-Faber (CU) het een belangrijk onderwerp vinden. Ook de heren Bart Smels (VVD), Paul Smeulder (GL) en Cem Laçin (SP) stelden uitgebreid vragen.

Het is de Nederlandse Zeevarendencentrale ook gelukt om de pers te halen met de petitie. Zo waren er uitgebreide reportages over het leven van zeevarenden te lezen in o.a. het Parool, de Provinciaal Zeeuwse Courant en het Noordhollands Dagblad. Verder stonden er in de Schuttevaer, het Algemeen Dagblad en zelfs op de website van de Protestantse Kerk in Nederland berichten. Ook de christelijke kranten zoals het Nederlands Dagblad en het Reformatorisch Dagblad hadden oog voor de petitie. Op de website van de Nederlandse Zeevarendencentrale zijn een paar artikelen na te lezen.

Verscheidene politici hebben toegezegd de oproep 'te bekijken'. Hopelijk heeft de publiciteit daar een positieve invloed op. Als men in Den Haag besluit dat de zeemannshuizen steun verdienen zal dat vast en zeker in Diepgang te lezen zijn!

Helene Perfors en Léon Rasser

QUARANT

Het overleven van een quarantaine

Zeevarenden zijn onevenredig zwaar de dupe van de coronacrisis. De onmenselijk lange en soms uitzichtloze vaartermijnen zijn daar het belangrijkste voorbeeld van. Verder is er niet veel aan varen als je de mogelijkheid niet hebt om de wal op te gaan om even een ander behangetje te zien. Van een andere orde zijn de ervaringen met coronatests die zo hardhandig worden uitgevoerd dat mensen er bloedneuzen aan overhouden en naderhand staan te huilen van de pijn.

Naast dit alles zijn er de verhalen over de verplichte quarantaine bij bemanningswisseling, met name in het buitenland. Ze schetsen een onthutsend beeld van de manier waarop bemanningsleden behandeld worden. De omstandigheden waaronder zij worden opgesloten doen denken aan die van een gevangenis. Bemanningsleden worden 14 dagen vastgezet waarbij ze afgezonderd worden van iedereen, zonder dagbesteding of bezoek. Maar ook zonder de aanwezigheid van sportfaciliteiten, en het ergste

AIKE

van alles: vaak zonder buitenlucht.

Soms krijgen zeevarenden zelfs een enkelband om! Of moeten ze bivakkeren in verlaten legerbarakken. Of in verbouwde kleuterscholen met piepkleine wc-tjes. Soms is het uitzicht vanaf hun kamer niet meer dan een blinde muur. En is het eten zo slecht dat er niets is om naar uit te kijken.

De landelijke overheden lijken niet de intentie te hebben iets aan deze wantoestanden te veranderen. De overtuiging dat zeemannen het wel stoer vinden om onder deze omstandigheden te werken is hardnekkig en bijzonder comfortabel voor velen.

Het risico dat zeevarenden geestelijk gehavend uit deze betreurenswaardige quarantaine-omstandigheden komen, lijkt voor maar weinig mensen een punt van zorg. Alle schreeuwerige 'SAFETY-FIRST'-teksten draaien soms wel erg veel om financiële belangen die moeten worden veilig gesteld.

Na de quarantaine begint een lange, vaak onzekere termijn aan boord. Hoe veilig is deze situatie nu eigenlijk voor het schip, voor de bemanning en voor de omgeving als je bedenkt dat niemand lekker in zijn vel zit?

Geestelijke gezondheid en veiligheid is natuurlijk niet alleen jouw belang, maar ook zeer zeker dat van je werkgever. Als redactieleden van Diepgang willen we actief met zeevarenden en werkgevers meedenken. We hebben hiervoor verschillende 'quarantainetips' ('best practices') op een rij gezet.

Astrid Feitsema en Stefan Francke

QUARANTAIN

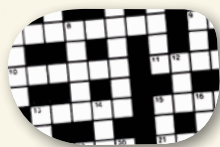
Tips voor de zeevarende

In de vorige Diepgang stond al een lijst met tips. Daarbij stond een oproep voor suggesties. Deze zijn in grote getale binnengekomen bij de redactie. Dat neemt niet weg dat nieuwe tips altijd welkom zijn. Onze vorige lijst met tips kunnen we je nog mailen als je wilt.

Ga bouwen.

Bijvoorbeeld met Arduino. Een 'Arduino' is leuk voor iedereen die geïnteresseerd is in programmeren of in het knutselen met elektronica. Bouw bijvoorbeeld je eigen robotautootje. Of zet een pakket van Lego in elkaar.

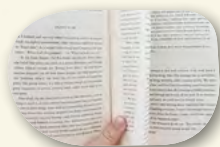
Houd je van puzzelen?

Als je lid bent van de Volkskrant kun je een gratis app downloaden waarin je toegang hebt tot al hun puzzels.

Nederland in Beweging!

Doe iedere werkdag mee aan Nederland in Beweging op NPO1.

Lees leuke boeken.

Heb je geen e-reader? Neem een abonnement bij de bibliotheek, je kunt nu online boeken lezen. Heb je daar geen zin in? Via de zogenaamde Luisterbieb kun je je zelfs laten voorlezen. Of lees deze Diepgang van A tot Z.

Bereid je alvast voor op de Tweede Kamerverkiezingen

dd. 17 maart 2021.

Gezien alle omstandigheden is de kans groot dat je wel wilt stemmen, maar niet thuis bent om dat te doen.

Regel nu alvast je volmacht. Print hiertoe thuis of aan boord een 'Model L8-formulier' uit (zie Google), stop het in je koffer en

denk tijdens je quarantaineverblijf goed na over wie je wilt machtigen en op wie je wilt stemmen. Vul het formulier in en als je thuis komt lever je het in bij de gemeente. Vervolgens krijgt de gemachtigde het volmachtbewijs thuis gestuurd. (N.B: een notariële volmacht is geen machtiging in de zin van de kieswet. Je partner kan hier dus niet jouw stem mee uitbrengen.)

Tips voor bedrijven

1

Het allerbelangrijkste wat 'de baas' moet regelen is **goed internet**. Dat ligt voor de hand, maar het spreekt helaas niet vanzelf. Soms hebben hotels zelf al goed internet, maar vaak moet er ook extra worden betaald voor een beetje behoorlijke verbinding. Voor het bedrijf is dit een investering die meer dan de moeite waard is: de werknemer blijft door goed internet verbonden met de buitenwereld, met de familie en eventueel ook met het werk. Heeft het hotel geen internet, zorg dan voor een lokaal kaartje. Kleine moeite, groot plezier!

2

Het volgende belangrijke punt voor elk bedrijf: **faciliteer goed internet!**

QUARANTAINETIP

3

Nu zouden we als derde belangrijke tip ‘zorg voor goed werkend internet’ kunnen noemen, maar inmiddels zal dit punt wel duidelijk zijn. Naast het internet is ook **de kwaliteit van de kamer** niet onbelangrijk. Nu valt daar niet altijd wat aan te doen, maar een paar vierkante meter meer ruimte maakt een groot verschil als je er 14 dagen opgesloten zit. Daglicht is een absolute must, en als het even kan ook een balkonnetje.

4

Wat tijdens een quarantaine zeer wordt gewaardeerd: **persoonlijke aandacht vanuit het bedrijf**. Even een telefoontje of mailtje met de vraag “hoe gaat het?” kan al veel betekenen. Wij hoorden ook van een bedrijf dat even bij de familie thuis peilde hoe de coronatijd werd beleefd.

5

Zorg als bedrijf in ieder geval voor **goede voorbereidende voorlichting**. Dan komt de quarantaine niet als een verrassing. Ieder land heeft eigen regels, dus het is voor de zeevarende niet automatisch duidelijk wat hem of haar te wachten staat.

6

Het kan goed zijn om als bedrijf een ‘**quarantaine helplijn**’ op te zetten, waar bemanningsleden terecht kunnen als de quarantaine zwaar valt. Voor sommigen klinkt dit misschien overdreven, maar iedereen reageert verschillend – en zoals gezegd: het is gewoon een periode van opsluiting.

7

Zet een **internetportaal** op, waar bovengenoemde punten zijn samengebracht: voorbereidende informatie, helplijnen, trainingsschema's, meditatieoefeningen en nog veel meer.

8

Geef je werknemers een ‘**quarantaine-kit**’ mee met bijvoorbeeld wasmiddel, als er op de kamer gewassen moet worden.

USB-STICK 'KERSTFEEST OP ZEE'

In de kerstdoos van het comité *Kerstfeest op zee* zit dit jaar een soort USB-stick. Officieel is het een 'OTG-stick'. Deze kan met een USB 3 plug aangesloten worden op elke computer maar is niet geschikt voor iPhone telefoons. Via de andere zijde van de stick kan deze op telefoons worden aangesloten. De micro OTG stick is geschikt voor de oudere telefoons en de C-OTG stick is geschikt voor de nieuwste telefoons.

VOOR HET AANSLUITEN VAN DEZE STICK OP DE MOBIELE TELEFOON MOET JE DE VOLGENDE STAPPEN DOORLOPEN:

Stop de stick in de **oplaad connector** van de telefoon. Het lampje van de stick gaat knipperend branden. Als er geen lampje brandt, zit de stick niet goed in de telefoon. Verwijder dan de beschermhoes van de telefoon.

De stick wordt door de telefoon automatisch herkend en er verschijnt op het scherm van de telefoon 'USB-opslag 1'.

Tik hierop en daarna verschijnt het bestand 'Kerstfeest op Zee'. Tik hierop en kies daarna het icon 'Videospeler'.

Indien de stick niet automatisch wordt herkend, zoek dan de map 'Mijn bestanden' door omhoog of omlaag over het scherm te vegen. Daarna verschijnt 'USB-opslag 1'.

Tik hierop en daarna verschijnt het bestand 'Kerstfeest op Zee'. Tik hierop en kies daarna het icon 'Videospeler'.

LET OP: Het verwijderen van de stick kan pas, als het lampje niet meer knippert.

N.B.: Deze stick is ook uitstekend geschikt voor opslag of foto's van de telefoon..

Het verschil

Een groot verschil tussen het leven aan boord en aan de wal is dat er op een schip niet overal een loket is waar je met je problemen terecht kunt. Er wordt danig geïmproviseerd. Daar wordt opvallend weinig bij geklaagd. Het wordt zelfs als een van de charmes van het varen gezien. Als het improviseren lukt heb je als zeevarenden immers het verschil kunnen maken en dat is leuk.

maken

Nu er in de havens allemaal lockdowns gelden, improviseer ik als havendomeinee ook vrolijk mee. Zo ben ik weleens uit boodschappen gestuurd om maandverband te kopen voor een vrouwelijke stuurman. Haar contract werd ongewild verlengd en ze mocht niet van boord om even naar de winkel te gaan. Toen ik de pakjes aan boord bracht maakte zich het aangename gevoel van mij meester dat ik echt een verschil had gemaakt.

Als ik vragen krijg over te late aflossingen of het niet uitbetaald krijgen van loon, dan maak ik trouwens graag gebruik van een loket. De International Transportworkers Federation heeft namelijk een aantal inspecteurs die gespecialiseerd zijn in dergelijke problemen. Een tijd geleden zag ik er een aan het werk om wie ik een beetje moest lachen. Hij hield een toespraak voor een bemanning die al maanden geen loon hadden ontvangen. De inspecteur suggereerde dat hij persoonlijk contact had met de eigenaar van hun schip. Hij deed alsof hij daar heen zou gaan om met een koffer vol dollars terug te keren. Daarmee zou hij de achterstallige salarissen gaan uitbetalen.

In werkelijkheid heeft de ITF een aantal door de wol geleverde advocaten in dienst die dit bij een rechtbank voor elkaar krijgen. Mijn vermoeden is dat het onbescheiden gedrag van de inspecteur te maken heeft met zijn wens het opwindende gevoel te krijgen 'het verschil te maken'.

Natuurlijk hebben mensen ook de wens om niet het verschil te maken. Niemand wil graag een blunderende keeper zijn, een ongewenste zwangerschap veroorzaken of iemand besmetten met een gevaarlijk virus. De angst om op een negatieve manier het verschil te maken valt

aan boord vaak op bij de Aziaten. Die is soms zo sterk dat het verlamdend werkt. Ze nemen weinig initiatief en melden slecht nieuws aan hun meerderen pas als het echt niet anders kan. Omgekeerd zijn zeevarenden die teveel van zichzelf overtuigd zijn natuurlijk ook een plaag aan boord.

Interessant is dat bij de huidige epidemie hevig verlangd wordt naar iemand die het verschil maakt. Iedereen wacht met smart op een wetenschapper die een vaccin of medicijn tegen het COVID-virus kan maken. Politici verzekeren ons dat ze in aantocht zijn. Het verlangen naar het tabletje of de injectie is zo groot dat je soms het idee krijgt dat alle problemen van de wereld zullen zijn opgelost als het vaccin of medicijn beschikbaar is.

Over het verlangen naar een verlosser die het verschil gaat maken wordt trouwens al duizenden jaren op hoog niveau nagedacht. De meest populaire stelling is dat deze verlosser er al is geweest. Dat men de ellende die ieder mens in zijn leven meemaakt op basis van zijn inzichten, instructies en voorbeeldgedrag achter zich kan laten. De naam van deze verlosser is Jezus Christus.

In de bijbel valt te lezen dat deze boodschap niet alleen aansloeg bij mensen die zwaar en gevaarlijk werk deden (herders) maar ook bij wetenschappers (de drie wijzen en/of koningen uit het oosten). Al was zijn wieg wat geïmprovisiseerd, het weerhield niemand om te knielen voor dat kindje in de kribbe. Zo maakte dat kindje al het verschil.

Léon Rasser

Ieder jaar van kerst tot Oud en Nieuw staat de tv aan. Radio op tv en kijken naar het Top 2000 Café. Ik neem zoveel mogelijk op want de zeeman moet er ook van kunnen genieten als hij weer thuis komt.

En dan kan het op een warme lentedag zomaar gebeuren dat we de gordijnen sluiten, oliebollen uit de vriezer halen, kaarsen aansteken en de opgenomen uitzendingen bekijken.

TOP 2000

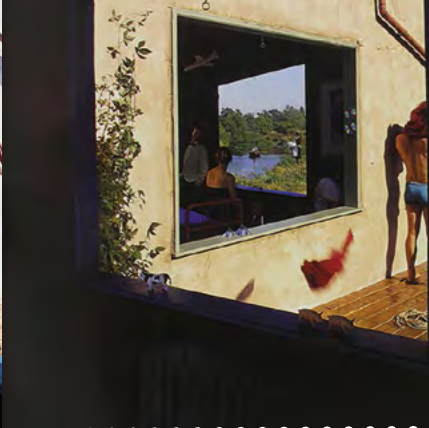

Westenschouwen 2016. Ik wil best mee wandelen maar tijdens de **Top 2000** is daar een voorwaarde aan verbonden. Ik wil **bereik!** Geen bereik, dan ga ik niet mee. En daar loop ik dan, vooraf de bereikbeloftes zwart op wit gekregen van de zeeman, maar nu toch mopperend met mijn telefoon hoog in de lucht. Ik krijg er kramp van in mijn armen.

Het liedje dat er hortend en stotend uitgalmd was niet eens leuk. Maar daar gaat het niet om bij dit radiofestijn. Het gaat om de **sfeer**.

Duizenden, misschien wel een miljoen mensen zijn tegelijk aan het luisteren. Het gaat ook om

de **voorpret** bij het invullen van je stemlijst met al je favoriete liedjes. Nederlanders die in Australië of Zuid-Afrika wonen wanen zich weer even in Holland. Zeevarenden die in een haven liggen stemmen er op af. Op het werk, thuis, onderweg. Voor iedereen zit er iets bij in die tweeduizend liedjes die gedraaid gaan worden. Dat is zo **bijszonder**. Ook al ken je elkaar niet, ook al zie je elkaar niet, met z'n allen het oor tegen de radio van die ene zender. **Herinneringen, nostalgie, melancholie** en 'o ja momentjes'. Nummers die ik vroeger niets vond, beluister ik nu met andere oren. Nieuwe liedjes waar

nog herinneringen bij opgebouwd moeten worden. Een hele week non-stop muziek om af te tellen naar het nieuwe jaar. Chronisch slaapttekort bij al deze mensen. Maar vooral **verbinding**.

Waarom houden die duinen de radiogolven tegen? Gelukkig, in de verte doemt de strandtent op. Daar moet het vast goed komen. Zeeman gaat nog verder wandelen, ik bestel op het vrijwel lege terras een kop soep en in jubelstemming zing ik hard mee.

Dan gaat de telefoon. **Radio 1. Ik lees dat u morgen zelfs de wekker zet om 03.00 uur om het nummer Echoes te horen van Pink Floyd. Klopt dat?** Euh, ja. Dat is toch hetultieme genot om in de stille nacht de koptelefoon op te zetten en 23 minuten te genieten? Natuurlijk sta ik daarvoor op. Ik koop bewust de cd niet, niet zolang hij ieder jaar in de Top 2000 staat. Mijn momentje. Radio 1 vraagt of ik dat morgen ook aan de luisteraars wil vertellen tijdens het uur van **Gerard Ekdorf**.

Ja zeg, wie wil dat niet?

Het werd een slapeloos nachtje. **Spanning**, want op de radio komen en dan ook nog bij Gerard, pfff. Hele vellen schreef ik vol

met waarom ik zo gek ben op dat nummer. **Melancholie, ontroering, verwondering en bewondering**. Dàt zou ik gaan vertellen.

De volgende nacht hoefde ik de wekker niet eens te zetten. Ruim voor 3 uur was ik al klaar wakker. **Wachten op de aankondiging van Echoes**. Daar ging de **telefoon**, zat ik er klaar voor? Ik zou zo doorgeschakeld worden naar de uitzending. Ik hoorde op de radio dat mijn naam genoemd werd. **Gaby Niesthoven uit Arnhem**. Kon niet missen, dat was ik.

Gerard vroeg wat, ik stamelde wat terug. Hij vroeg nog wat, ik hikkelde een van mijn goed geoefende zinnen. En toen was het alweer voorbij. **One moment of fame. Vijftien lange seconden**. Blozend denkend aan de duizenden Top 2000 fans die mijn gestrugel hadden gehoord zette ik mijn koptelefoon op en **liet me meevoeren op de klanken van Echoes**.

Oudejaarsdag was aangebroken.

Gaby Niesthoven

Top 2000 kerkdiensten

Er was geen kerkdienst waar dominee Fred Omvlee zo weinig zin in had dan die van de zondag na kerst. Hij bleef het liefst thuis om op de radio de Top 2000 te volgen. Toen hij hierover vertelde aan een aantal muzikale vrienden werd het idee voor de Top 2000-kerkdiensten geboren. Veel liedjes in de lijst gaan over godsdienstige onderwerpen en zijn geschikt om met z'n allen te zingen. Ook waren er muzikanten in zijn gemeente die de liedjes kunnen spelen. Het idee bleek een succes. Omvlee moedigt zijn collega's aan zijn idee over te nemen. Inmiddels worden er in meer dan 100 kerken Top 2000-kerkdiensten gehouden. Het gebeurt nu zelfs dat deze diensten soms beter bezocht dan de kerstviering!

Er zijn heel wat stellige uitspraken gedaan over hard werken. Zo wordt in Nederland beweerd dat er nog nooit iemand aan dood is gegaan. In Rotterdam wordt er nog aan toegevoegd dat je er niet over moet klagen, maar zo snel mogelijk aan de slag moet gaan. In deze uitspraak zit aan de ene kant iets van trots dat men zoveel voor elkaar krijgt, maar aan de andere kant klinkt het natuurlijk ook als een verzuchting.

Ploeteren

In het Griekenland van een paar duizend jaar geleden werd het verhaal over Sisyfus verteld. Hij is een sterke man die straf heeft gekregen van de goden. Hij is veroordeeld tot het rollen van een zware steen naar de top van een berg. Als hij bijna boven is heeft hij niet meer genoeg kracht en rolt de steen weer naar beneden. Elke dag probeert hij het – zonder succes – opnieuw. Dit verhaal doet denken aan zeevarenden die op een olietanker werkzaam zijn. Regelmatig moeten ze de lading die ze hebben gelost weer gaan laden. Soms krijgen ze zelfs halverwege de oceaan de opdracht weer terug te keren naar de haven van vertrek. De lading is dan opnieuw verkocht. Het is geen wonder dat men zich aan boord soms vertwijfeld afvraagt waarom hun werk zo zwaar moet zijn en of er ooit een einde aan zal komen.

Zeevarenden die van plan zijn een mooi huis te gaan bouwen, een eigen zaak te beginnen of eens lang op verlof te gaan, komen vaak tot de conclusie dat dit meer geld kost dan ze in eerste instantie dachten. Aan boord kun je best wel goed verdienen maar het salaris is nou ook weer niet riant. De conclusie bij al die plannen is dan ook dat er eerst flink gevaren en gespaard moet worden. Dit fenomeen staat bekend als één van de wetten van Murphy: voordat je iets gaat doen moet je eerst altijd iets anders doen. Murphy was werkzaam in de ruimtevaart. Hij hield zich bezig met het beperken van de risico's op een ongeluk. De ruimtevaart en de zeevaart hebben met elkaar gemeen dat behalve hard werken ook zorgvuldigheid belangrijk is. Als er iets fout gaat, zijn de gevolgen groot en vaak niet te overzien.

Bij het formuleren van zijn wet heeft Murphy ongetwijfeld een oude, Engelse uitdrukking in zijn achterhoofd gehad. In dit maritieme land zeggen ze over al het schijnbaar overbodige geploeter: je zult je anker met je mee moeten slepen. Misschien komt het omdat ik in Amsterdam woon, maar dat je in het leven bijna uitzichtloos en bikkelhard moet werken, zeggen ze in Engeland toch wat mooier en wijzer dan in die havenstad aan de Maas.

Léon Rasser

ADRESSEN ZEEMANSHUIZEN EN PASTORES

Amsterdam Centrum voor zeevarenden

Radarweg 32 · 1042 AA Amsterdam · Tel. 020 6117 912
Dominee L.J. Rasser · Tel. 020 6690 065 / 06 22 09 03 34 ·
leon.rasser@nederlandsezeevarendencentrale.nl

Den Helder Centrum voor zeevarenden van de Koninklijke marine

Binnenhaven 76 · 1781 BL Den Helder · Tel. 022 3612 178

Delfzijl / Eemshaven Centrum voor zeevarenden

Borkumweg 2 · 9979 XH Eemshaven · Tel. 059 6516 233
Pastor S. Standhardt · Tel. 050 3127 178 / 06 29 29 69 30 ·
svenserg@nederlandsezeevarendencentrale.nl

Moerdijk Centrum voor zeevarenden

Sluisweg – Roode Vaart · 4782 PT Moerdijk · Tel. 0168 416 650
Dominee H. van der Ham · Tel. 78 6138 280 / 06 53 59 63 80 ·
hvdham@kpnmail.nl

Rotterdam / Oostvoorne Internationaal centrum voor zeevarenden

Burgemeester Letteweg 30 · 3233 AG Oostvoorne · Tel. 06 32 27 47 25
Dominee H.M. Perfors · Tel. 0181 416 751 / 06 53 67 92 65 ·
helene.perfors@nederlandsezeevarendencentrale.nl

Rotterdam / Schiedam Centrum voor zeevarenden

Admiraal Trompstraat 1 · Havennummer 562 · 3115 HK Schiedam · Tel. 010 4260 933
Pastor D. Woodward · Tel. 06 13 77 24 64 · dennis.woodward@mtsmail.org

Terneuzen Centrum voor zeevarenden

Westkolkstraat 40 · Havennummer 562 · 4531 AX Terneuzen · Tel. 0115 695 373

Vlissingen Centrum voor zeevarenden

Ritthemsestraat 498 · Havennummer 562 · 4389 PA Ritthem · Tel. 0118 467 063
Dominee P.Handschin · pascal.handschin@mtsmail.org

Wereldwijd

Dominee S.N.D. Francke · Parelduikerhof 8 · 4332 DA Middelburg ·
Tel. 0118 651 888 / 06 37 00 84 32 · waterbouwpastor@gmail.com

Nederlandse Zeevarendencentrale

Stationsstraat 112

3881 AG Putten

www.nederlandsezeemanscentrale.nl

Stichting Pastoraat Werkers Overzee

Parelduikerhof 8

4332 DA Middelburg

www.spwo.nl

